

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem - pobočka v Liberci rozhodl samosoudkyně Mgr. Lucíí Trejbalovou ve věci

žalobce:

X
bytem X

žalovanému:

Krajský úřad Libereckého kraje
sídlem U Jezu 642/2a, Liberec 2

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 2. 2022, č. j. X

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Žalobce se domáhá přezkumu shora označeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Magistrátu města Liberec, odboru dopravy (dále též „správní orgán I. stupně“) ze dne 6. 12. 2021, č. j. X.
2. Tímto rozhodnutím byl žalobce uznán vinným z přestupku podle § 125c odst. 1 písm. d) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (dále jen „zákon o silničním provozu“), když úmyslně porušil § 5 odst. 1 písm. g) uvedeného zákona. Přestupku se měl dopustit tím, že dne X v X hod. řídil motorové vozidlo X v Liberci, ulici X, kde byl hlídkou Policie ČR vyzván k podrobení se zkoušce na přítomnost jiných návykových látek testem DrugWipe 5SP, kterému se odmítl podrobit, a dále k odbornému lékařskému vyšetření spojenému s odběrem biologického materiálu, které po řádném poučení odmítl. Za uvedený přestupek byla žalobci uložena pokuta ve výši 25 000 Kč, zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na dobu 12 měsíců a povinnost nahradit náklady řízení ve výši 1 000 Kč.

II. Žaloba

3. Žalobce namítal, že správním orgánem nebyl zjištěn skutkový stav bez důvodných pochybností, tím byl porušen § 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád. Žalobce před správním orgánem I. stupně uvedl, že dne 7. 6. 2021 vozidlo neřídil, v okamžiku, kdy byl kontrolován hlídkou policie, seděl v zaparkovaném vozidle před domem svého bydliště X, Liberec a vedl rozhovor se slečnou X. Podle tvrzení žalobce vůbec nedošlo k zastavení vozidla hlídkou policie v silničním provozu, jak uvedli slyšení svědci – zasahující policisté. Žalobce v řízení před správním orgánem navrhoval doplnit dokazování výsledkem svědků - slečny X a pana X, který je sousedem žalobce a žalobce potkal ve dveřích, když vycházel z bytu. Svědkyně X, která byla na místě kontroly přítomna a není osobou blízkou žalobci, měla být vyslechnuta k odstranění rozporů mezi výpovědí žalobce a zasahujícími policisty. Nezákonnost napadeného rozhodnutí žalobce spatřoval v tom, že správní orgán porušil jeho právo na spravedlivý proces, protože dokazování vedl jednostranným způsobem v neprospěch žalobce, když neprovedl žádný z navrhovaných důkazů. Žalobce nesouhlasil se způsobem, jakým se žalovaný v napadeném rozhodnutí vyjádřil k neprovedení návrhu důkazu. Závěry žalovaného nemohou obstát, není přípustné hodnotit neprovedený důkaz. Závěr, že provedení navrhovaných důkazů bylo nadbytečné, neboť tyto důkazy by do řízení nevnesly žádné nové skutečnosti, není správný. Proto jde o tzv. opomenuté důkazy, správní orgán porušil § 50 odst. 3 a odst. 4 správního řádu. Žalobce na podporu své argumentace poukázal na závěry rozsudku Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) ze dne 20. 1. 2006, sp. zn. 4 As 2/2005. Žalobce dále připomenul zásadu materiální pravdy, proto nebyly správné důvody, kterými správní orgán I. stupně odůvodnil neprovedení výsledku svědka X odkazem na nedoložení nacionálů svědka. Správní orgán I. stupně měl k dispozici celé jméno svědka a rovněž jeho adresu, protože se žalobci nepodařilo včas zjistit datum narození svědka, nemohl údaj doložit.
4. Dále žalobce namítal, že formální ani materiální znaky přestupku nebyly v daném případě naplněny, rozhodnutí je nezákonné. Odůvodnění žalovaného ve vztahu k naplnění materiálního znaku bylo obecné a vágní, podle žalobce neodpovídá zákonným požadavkům na obsah správního rozhodnutí, které vyžaduje určitou míru individualizace ve vztahu ke zjištěným okolnostem.
5. Žalobce nebyl ze strany zasahujících policistů poučen o tom, že mu při odmítnutí testu hrozí vysoká pokuta a zákaz činnosti. Na dotaz žalobce, co mu hrozí při odmítnutí testu,

mu policisté sdělili, že pro něj bude lepší test odmítnout, aby nedošlo k zahájení trestního stíhání. Toto tvrzení koresponduje se svědeckou výpověď svědka nstrž. X, z níž vyplynulo, že žalobce odmítl lékařské vyšetření, protože ho poučili o tom, když budou hodnoty vyšší, může se jednat o trestný čin. Svědek uvedl, že žalobce poučili pouze ústně. Dále vypověděl, že vozidlo bylo zastaveno, protože viděli, jak do něj nasedá slečna X, která je uživatelé omamných a psychotropních látek. Totéž vyplynulo z výpovědi nstržm. X. Žalobce namítal, že výzva policistů nebyla opodstatněná, policisté nejednali na základě zákonné domněnky, že žalobce řídí vozidlo pod vlivem alkoholu nebo omamné či psychotropní látky, ale na základě toho, že do vozidla nasedá slečna X, o které vědí, že je uživatelkou omamných a psychotropních látek. Pravomoc uplatněná policií se neopírala o důvodné podezření vedoucí jejím k vydání kvalifikované výzvě. Žalobce zopakoval, že policisté výslovně doporučili test na omamné a psychotropní látky odmítnout jako pro žalobce lepší řešení. Proto nebyla naplněna objektivní stránka skutkové podstaty přestupku.

6. Žalobce navrhoval, aby soud zrušil napadené rozhodnutí žalovaného a vrátil mu věc k dalšímu řízení.

III. Vyjádření žalovaného

7. Žalovaný odkázal v písemném vyjádření na napadené rozhodnutí, v němž se vypořádal s obdobnými námitkami. Žalovaný navrhoval, aby soud žalobu v plném rozsahu zamítnul, náhradu nákladů řízení neuplatňoval.

IV. Právní posouzení krajského soudu

8. Krajský soud napadené rozhodnutí a řízení jeho vydání předcházející přezkoumal v řízení dle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), v rozsahu a mezích uplatněných žalobních námitek dle § 75 odst. 2 s. ř. s., kterými je soud v duchu dispoziční zásady vázán, přitom vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu v souladu s § 75 odst. 1 s. ř. s.
9. Předmětem soudního přezkumu jsou správní rozhodnutí ve věci přestupku podle § 125c odst. 1 písm. d) zákona o silničním provozu za porušení povinnosti dle § 5 odst. 1 písm. g) uvedeného zákona, tedy přestupku, kterého se dopustí fyzická osoba tím, že v provozu na pozemních komunikacích se v rozporu s § 5 odst. 1 písm. f) a g) odmítne podrobit vyšetření, zda při řízení vozidla nebo jízdě na zvířeti nebyla ovlivněna alkoholem nebo jinou návykovou látkou. Dle § 5 odst. 1 písm. g) zákona o silničním provozu je řidič povinen podrobit se na výzvu policisty, vojenského policisty, zaměstnavatele, ošetřujícího lékaře nebo strážníka obecní policie vyšetření podle zvláštního právního předpisu ke zjištění, zda není ovlivněn jinou návykovou látkou než alkoholem.
10. Podle obsahu spisového materiálu byl správnímu orgánu I. stupně dne 9. 6. 2021 oznámen policií přestupek, jehož se měl žalobce dopustit shora popsáním způsobem. Součástí postoupeného spisu bylo oznámení přestupku, oznámení přestupku řízení pod vlivem jiné návykové látky, podle kterého se žalobce podrobil orientačnímu vyšetření ke zjištění, zda není ovlivněn alkoholem, a odmítl se podrobit orientačnímu vyšetření na přítomnost jiných návykových látek a odbornému lékařskému vyšetření spojenému s odběrem biologického materiálu, které žalobce podepsal. Průběh silniční kontroly a přestupkové

jednání žalobce bylo popsáno v úředním záznamu o přestupku, v němž byla jako spolujezdkyně žalobce uvedena X.

11. Příkazem ze dne 10. 6. 2021 byl žalobce shledán vinným shora uvedeným přestupkem. Proti příkazu si podal žalobce odpor, v němž namítal nedostatečné zjištění skutkového stavu, správní orgán I. stupně proto pokračoval v přestupkovém řízení.
12. K projednání přestupků bylo nařízeno ústní jednání na 13. 10. 2021. Bylo provedeno dokazování oznámením o přestupku ze dne 7. 6. 2021, úředním záznam kontrolující hlídky policie z téhož dne, který popisuje průběh silniční kontroly a přestupkové jednání žalobce, výpisem z evidenční karty řidiče. Jako svědci byly vyslechnuti silniční kontrolu provádějící policisté nstržm. X a X. Ti vypověděli, stručně řečeno, že viděli v ulici X v Liberci šedé vozidlo X, do kterého nasedla slečna X, o níž věděli, že je uživatelkou omamných a psychotropních látek. Proto vyhodnotili vozidlo jako zájmové a posléze ho v ulici X zastavili a řidiče podrobili silniční kontrole. Řidiče ztotožnili, protože jevil známky nervozity, a podle svědka Kašpara měl zarudlé oči, vyzvali ho, aby se podrobil dechové zkoušce a dále orientačnímu testu na jiné návykové látky, což po poučení žalobce odmítl. Následně byl žalobce vyznán, rovněž po poučení, aby se podrobil lékařskému vyšetření spojenému s odběrem biologického materiálu, což také odmítl, když z konverzace vyplynulo, že o víkendu požil návykové látky. Podle svědka X žalobce poučili, že pokud by byly hodnoty vyšší, mohlo by jít o trestný čin.
13. Žalobce se k věci vyjádřil, popřel, že by k němu do vozidla nastoupila slečna X, ta šla z X k žalobci do ulici X pěšky, nasedla k němu do auta, do kterého si šel žalobce pro doklady a batoh. V autě seděl se slečnou X s vypnutým motorem, pak viděl policejní auto, nevěděl, že chtějí kontrolovat jeho, byla tam zapakovaná jiná auta. Policisté kontrolovali řidičský a občanský průkaz, trojúhelník a lékárníčku, poté ho vyzvali k testu na alkohol, kterému se podrobil. Zajímali se, zda neužil pervitin, žalobce přiznal, že večer kouřil trávu, test na jiné návykové látky odmítl stejně jako lékařské vyšetření spojené s odběrem krve. Na dotaz, co mu hrozí, policisté sdělili, že je pro něj lepší test odmítnout, aby nebyl trestně stíhán. Žalobce dále, že když šel do auta, potkal v domě souseda X, který se ho ptal, kam jde. Žalobce navrhoval provést výslech slečny X souseda X a vyšetřovací pokus k ověření, zda je možné, aby policisté viděli na místo, kde podle nich měla do žalobcova auta nastupovat slečna X. Datum narození svědka X žalobce přislíbil doplnit do 7 dnů. V rámci vyjádření k podkladům rozhodnutí žalobce na důkazních návrzích na doplnění dokazování setrval.
14. Rozhodnutím ze dne 6. 12. 2021 byl žalobce uznán z přestupku vinným. Správní orgán I. stupně vyšel ze shodných svědeckých výpovědí policistů, které považoval za konzistentní a věrohodné, korespondující oznámení přestupku a úřednímu záznamu o přestupku. Správní orgán I. stupně uvedl, že tyto důkazy tvoří ucelený řetězec, a proto není pochyb o skutečném průběhu skutkového děje. Žalobcem navržené důkazy proto odmítl provést, neboť by nepřinesly k přestupku nic nového. Slečna X nemůže být nestranným svědkem, neboť se jedná o přítelkyni žalobce, a údaje druhého svědka žalobce neuvedl, takže nemohl být vyslechnut. Vyšetřovací pokus nebyl proveden, neboť je nadbytečný, když k zmíněným skutečnostem se svědci vyjádřili ve výpovědích. Nato správní orgán I. stupně poukázal na to, že žalobce oznámení o přestupku podepsal, nevyjádřil se, sám se doznal k užití pervitinu dne 5. 6. 2021 a marihuany ve večerních hodinách dne 6. 6. 2021 a na rozdíl od nezainteresovaných policistů může jako obviněný tvrdit pouze skutečnosti ve svůj prospěch, aniž by za to mohl být sankcionován. Do oznámení o přestupku se mohl

vyjádřit, pokud měl k postupu policistů při kontrole výhrady, bránil by se na místě a uvedl to do oznámení. Naopak skutek nerozporoval a oznámení podepsal.

15. V napadeném rozhodnutí ze dne 4. 2. 2022 se žalovaný se skutkovými zjištěními i právním posouzení věci prvostupňovým správním orgánem ztotožnil. Ze svědeckých výpovědí policistů vyplynulo, že žalobce byl na místě přestupku hlídkou policie, ztotožněn na místě kontroly nerozporoval důvody, kvůli kterým byl zastaven a kontrolován. K oznámení přestupku se nevyjádřil a stvrdil je svým podpisem, což prokazuje přítomnost na místě kontroly. Rovněž žalovaný neměl pochybnosti o věrohodnosti svědeckých výpovědí obou policistů, které byly konzistentní a ve shodě s oznámením přestupku a úřední záznamem. Žalobci nic nebránilo sdělit na místě své námitky, což by podle žalovaného udělal každý, kdo by se cítil být neprávem obviněný. Podle žalovaného byla výzva k podrobení se orientačnímu testu sadou DrugWipe 5SP na přítomnost jiných návykových látek stejně jako následná výzva k podrobení se lékařskému vyšetření spojenému s odběrem biologického materiálu adresována žalobci ústně, řádným a srozumitelným způsobem. Svědci vypověděli, že žalobce účelu a obsahu výzvy porozuměl. Výzva byla oprávněná, neboť žalobce jeví známky užití jiné návykové látky a k jejímu užití se policistům doznal při silniční kontrole. Žalovaný dále v reakci na odvolací námitky konstatoval, že je pravděpodobné, že navrhovaní svědci budou mít zájem na výsledku řízení, neboť mají k žalobci blízký vztah a budou tvrdit skutečnosti v jeho prospěch. Žalobce nadto nedoplnil ani potřebné údaje k vyslechnutí svědka X. Ve shodě se správním orgánem I. stupně považoval žalovaný provedení důkazů za nadbytečné, neboť by do řízení nepřinesly nové skutečnosti a správní orgány nejsou návrhy účastníků řízení vázány, pokud mají dostatek důkazů pro vydání rozhodnutí ve věci. Správní orgán I. stupně podle žalovaného vyhodnotil v souladu s § 50 odst. 4 správního řádu všechny nashromážděné podklady, přičemž důkazní materiál je konzistentní, ve vzájemném souladu a tvoří ucelený řetězec informací o protiprávním jednání žalobce. Žalovaný zopakoval, že ze svědeckých výpovědí zasahujících policistů vyplývá, že žalobce byl na místě hlídkou policie ztotožněn a na místě kontroly nerozporoval důvody, kvůli kterým byl zastaven a kontrolován, byl ztotožněn, k oznámení přestupku se nevyjádřil a stvrdil je svým podpisem.
16. V první řadě musí soud odmítnout námitku ve své podstatě nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí, pokud jde o odůvodnění naplnění materiálního znaku přestupku, tedy jeho společenské škodlivosti ve smyslu § 5 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich. Žalobcem citovaná pasáž rozhodnutí žalovaného je vytržena z kontextu celého odstavce, v němž se žalovaný naplnění materiálního znaku přestupku věnoval. Žalovaný přílehlavě odkázal na judikaturu NSS, např. rozsudek ze dne 14. 12. 2009, č. j. 5 As 104/2008-45, podle které jednání, které naplňuje formální znaky přestupku, naplňuje v běžně se vyskytujících se případech také materiální znak přestupku, neboť ohrožuje nebo porušuje určitý zájem společnosti. Žalovaný poté odůvodnil, že v žalobcově případě se nepřidružily žádné další významné okolnosti vylučující porušení nebo ohrožení zájmu společnosti chráněného zákonem, zde konkrétně zájmu, aby neřídili řidiči pod vlivem návykových látek a aby plnění této povinnosti bylo kontrolovatelné a řidiči poskytl potřebnou součinnost, a citoval další relevantní rozsudek NSS ze dne 27. 11. 2013, č. j. 3 As 58/2013-46. Odůvodnění žalovaného, pokud jde o naplnění materiální stránky přestupku, splňuje požadavky kladené na ně § 68 odst. 3 správního řádu.

17. Podstata dalších žalobních námitek se týkala řádného zjištění skutkového stavu, který odůvodňuje závěr, že se žalobce přestupku dopustil, přičemž žalobce brojil především proti neprovedení jím navržených důkazů.
18. Soud na úvod připomíná, že při zjišťování skutkového stavu postupují správní orgány v souladu se zásadou materiální pravdy vyjádřenou v § 3 správního řádu, tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v § 2 správního řádu. Vzhledem ke skutečnosti, že řízení o přestupku představuje řízení o trestním obvinění ve smyslu čl. 6 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod, je to vždy správní orgán, kdo je povinen prokázat vinu obviněného mimo rozumnou pochybnost, veden při tom v souladu s § 50 odst. 3 správního řádu zásadou vyšetřovací, charakteristickou pro řízení zahajovaná z moci úřední. Vyšetřovací zásada ukládá správnímu orgánu činit vše potřebné k řádnému zjištění skutkového stavu, a to bez ohledu na míru procesní aktivity či naopak procesní pasivity účastníka řízení. Správní orgán tak má v řízení povinnost opatřovat z úřední povinnosti podklady pro rozhodnutí, zjistit všechny okolnosti důležité pro ochranu veřejného zájmu a v řízení, v němž má být z moci úřední uložena povinnost, zjistit i bez návrhu všechny rozhodné okolnosti svědčící ve prospěch i v neprospěch toho, komu má být povinnost uložena, v souladu s § 50 odst. 2 a 3 správního řádu. Při hodnocení důkazů ve správním řízení se správní orgán v souladu s § 50 odst. 4 správního řádu řídí zásadou volného hodnocení důkazů, podle které, pokud zákon nestanoví, že některý podklad je pro správní orgán závazný, hodnotí správní orgán podklady, zejména důkazy, podle své úvahy; přitom pečlivě přihlíží ke všemu, co vyšlo v řízení najevo, včetně toho, co uvedli účastníci.
19. Je to zásadně správní orgán, který nese odpovědnost za zjištění skutkového stavu v rozsahu popsaném shora, není přitom v souladu s § 52 správního řádu vázán návrhy účastníků. Nevyhoví-li však důkazním návrhům účastníka, je jeho povinností řádně odůvodnit, proč navrhované důkazy neprovedl. Pokud jde o odmítnutí provést navrhované svědecké výpovědi, soudu je dobře známa judikatura NSS, na níž poukázal i žalobce, ve které NSS opakovaně zdůraznil, že nelze dopředu hodnotit použitelnost určitého důkazu, tedy jeho důkazní hodnotu, dokud nebyl takový důkaz proveden, obzvláště za situace, že závěr o skutkovém stavu byl přijat na základě jediného důkazu – výpovědi policistů (srov. zejména rozsudek NSS ze dne 20. 1. 2006, č. j. 4 As 2/2005-62, publ. ve Sb. NSS č. 847/2006).
20. V souzené věci provedl správní orgán I. stupně ve věci přestupku, který spočíval v porušení povinnosti podrobit se na výzvu vyšetření podle zvláštního předpisu, zda řidič při řízení vozidla nebyl ovlivněn jinou návykovou látkou, standardní dokazování, opatřil standartní sadu důkazů, které jsou nezbytné a obvykle postačující pro zjištění skutkového stavu věci (např. rozsudek NSS ze dne 24. 5. 2017, č. j. 3 As 93/2015-41). Posouzení věci opřel správní orgán I. stupně o dvě podrobné, obsahově zcela konzistentní svědecké výpovědi zasahujících policistů nstržm. X a X, jejichž věrohodnosti se v intencích citované judikatury NSS podrobně zabýval. Současně poukázal také na oznámení přestupku podepsané žalobcem a úřední záznam policie o přestupku, které sice nejsou důkazy pořízenými v přestupkovém řízení, ale byly pořízeny bezprostředně po zjištění přestupku a svědecké výpovědi policistů jim obsahově korespondovaly. Správní orgán I. stupně přitom zdůraznil, že žalobce bez výhrad a připomínek k postupu policejní hlídky oznámení přestupku podepsal, podrobil se orientačnímu vyšetření ke zjištění, zda je ovlivněn alkoholem, doznal se k užití omamných látek – konkrétně pervitinu a marihuany

– a odmítl podrobit se orientačnímu vyšetření, zda je ovlivněn jinými návykovými látkami, a lékařskému vyšetření spojenému s odběrem krve. Správní orgán I. stupně současně zdůraznil, že jako obviněný může žalobce tvrdit pouze skutečnosti, které mu jsou ku prospěchu, a že se mohl bránit na místě kontroly, což neučinil. Stejně tak žalovaný v napadeném rozhodnutí poukázal na to, že výpovědi policistů byly konzistentní a ve shodě s oznámením přestupku a úředním záznamem o přestupku, přitom nebyly zjištěny žádné skutečnosti zpochybňující svědecké výpovědi zasahujících policistů. Argumentoval i tím, že žalobci nic nebránilo, aby sdělil svoje námitky a výhrady na místě kontroly, což by ostatně udělal každý neprávem obviněný a nacházející se v pozici žalobce.

21. Právě v uvedeném kontextu soud hodnotil další důvody, které vedly správní orgán I. stupně a poté i žalovaného k závěru o nadbytečnosti žalobcem navržených důkazů. Nebylo by možné aprobovat závěry o odmítnutí provedení navrhovaných svědeckých výpovědí pouze na podkladě argumentu o nevěrohodnosti svědků s ohledem na jejich blízký vztah k žalobci, jak to učinil žalovaný na str. 5 napadeného rozhodnutí. Odmítnutí výsledku svědků pouze s takovým odůvodněním by bylo porušením práva na spravedlivý proces, resp. práva na obhajobu, jak konstatoval NSS právě ve zmíněném rozsudku ze dne 20. 1. 2006, č. j. 4 As 2/2005-62.
22. V projednávané věci však současně správní orgány hodnotily navržené svědecké výpovědi jako nadbytečné, protože dosud shromážděné důkazy, rovněž ve světle policií postoupeného oznámení přestupku podepsaného žalobcem a úředního záznamu sepsaného bezprostředně po přestupku, postačovaly ke zjištění skutkového stavu v rozsahu potřebném pro posouzení všech zákonných znaků přestupku, a to bez rozumných pochybností. Označení žalobcem navržených svědeckých výpovědí za nadbytečné v kontextu dosud provedeného dokazování svědeckými výpověďmi policistů ob stojí ve smyslu judikaturou Ústavního soudu (srov. usnesení sp. zn. III. ÚS 359/05 ze dne 23. 9. 2005; či nález sp. zn. III. ÚS 535/06 ze dne 29. 3. 2007) i judikaturou NSS připuštěného důvodu, kterým je ověření prokazované skutečnosti bez důvodných pochybností dosavadním dokazováním. Důvodné pochybnosti podle správních orgánů a rovněž podle názoru soudu nezaložilo ani následné tvrzení žalobce, že s vozidlem nejel po trase popsané policisty a že slečna X do vozidla nenasedla v místě označeném policisty, ale nasedla až do zaparkovaného nenastartovaného vozidla, ve kterém s ní žalobce seděl, neboť do něj šel pro doklady a klíče, a tehdy byl vyzván policejní hlídkou k předložení dokladů, a za dané situace byla provedena silniční kontrola. Nelze odhlédnout od toho, že s touto verzí skutkového děje žalobce přišel až po provedení svědeckých výpovědí policistů, nikoli dříve, ať již při samotné silniční kontrole, či později na policejní služebně nebo následně v odporu proti vydanému příkazu. Správní orgány obou stupňů přitom považovaly za přirozené, že by žalobce s obranou proti nespravedlivému obvinění a nezákonnému postupu policejní hlídky přišel již v době kontroly, namísto toho však bez připomínek podepsal oznámení o přestupku, dle kterého se dobrovolně podrobil orientačnímu vyšetření ke zjištění, zda není ovlivněn alkoholem, a odmítnul podrobit se vyšetření na přítomnost jiných návykových látek, poté co se doznal k jejich požití v předchozích dnech. Ve shodě se správními orgány má soud za to, že přirozenou reakcí člověka, který ví, že se přestupku nedopustil, neboť pouze seděl v zaparkovaném vozidle a vozidlo neřídil, by bylo namítnutí těchto podstatných skutečností již dříve, nikoli až v reakci na podrobné a obsahově shodné (v podstatných rysech i k otázkám kladeným právní zástupkyní žalobce) svědecké výpovědi policistů.

23. Předběžné hodnocení navrhovaných svědeckých výpovědí slečny X a pana X jako zaujatých z důvodu blízkého vztahu k žalobci bylo ze strany správních orgánů pochybením. Správním orgánům lze rovněž vytknout argumentaci založenou na tom, že žalobce správnímu orgánu I. stupně neposkytnul potřebnou součinnost k identifikaci svědka. Tento důvod by sám o sobě nemohl vést k odmítnutí navrhované svědecké výpovědi, s ohledem na zásadu materiální pravdy, kterou je přestupkové řízení ovládáno. Nadto žalobce správně poukázal na to, že jméno a bydliště svědka měl správní orgán I. stupně k dispozici, a to na základě ústního návrhu na provedení svědecké výpovědi. Nicméně vzhledem k dalším závěrům správních orgánů, že nevznikly důvodné pochybnosti o skutkových okolnostech případu, pro které byly navrženy důkazy hodnoceny jako nadbytečné, rozhodnutí žalovaného ve spojení s rozhodnutím správního orgánu I. stupně, s nímž tvoří jeden celek, ob stojí. K porušení práva na spravedlivý proces nedošlo, skutkové okolnosti případu byly jiné než ve věci řešené NSS pod sp. zn. 4 As 2/2005.
24. Další žalobcovy výhrady se týkají výzvy policistů k podrobení se vyšetření, zda vozidlo neřídil pod vlivem jiné návykové látky.
25. V obecné rovině soud uvádí, že ustanovení § 5 odst. 1 písm. g) ve spojení s § 124 odst. 12 písm. h) zákona o silničním provozu, ve znění účinném ke dni spáchání přestupku, upravují pravomoc policie vyzvat řidiče motorového vozidla v provozu na pozemních komunikacích, k tomu, aby se podrobil vyšetření podle zvláštního zákona, zda není ovlivněn jinou návykovou látkou. Zvláštním předpisem, který upravuje podmínky provedení orientačního a odborného lékařského vyšetření za účelem zjištění přítomnosti alkoholu nebo jiné návykové látky, je zákon č. 65/2017Sb., o ochraně zdraví před škodlivými účinky návykových látek. Tento zákon obsahuje právní úpravu pravomoci a podmínek, za nichž je policie oprávněna [v návaznosti na svou pravomoc dle § 124 odst. 12 písm. h) zákona o silničním provozu] vyzvat k orientačnímu vyšetření a odbornému lékařskému vyšetření, konkrétně v ustanovení § 20 odst. 1 písm. a), odst. 4.
26. Shodnými a věrohodnými svědeckými výpověďmi nstržm. X a X bylo bez všech pochybností prokázáno, že žalobce byl řádně poučen o následcích neuposlechnutí výzvy, aby se podrobil předmětným vyšetřením, a to ústně, včetně uvedení následků neuposlechnutí výzvy. Oba svědci výslovně uvedli, že žalobce byl poučen o možnosti uložit vysokou pokutu a zákaz činnosti v případě neuposlechnutí výzvy. Skutečnost, že policisté žalobce rovněž poučili o možných trestněprávních následcích řízení motorového vozidla pod vlivem jiné návykové látky, pokud budou zjištěné hodnoty vyšší, nemůže vést k nezákonnosti vydaného rozhodnutí. Z ničeho nevyplývá, že by byl žalobce policisty nucen k odmítnutí vyšetření, bylo na něm, jaký postup zvolí. Odmítnutí podrobit se orientačnímu vyšetření na přítomnost jiné návykové látky a odbornému lékařskému vyšetření spojenému s odběrem biologického materiálu, oproti podstoupení orientačního vyšetření, zda žalobce nebyl při řízení vozidla pod vlivem alkoholu, bylo nepochybně důsledkem toho, že žalobce o víkend užíval jiné návykové látky, jak policistům při silniční kontrole doznal.
27. K námitkám, že nebyly splněny zákonné předpoklady pro výzvu ve smyslu § 5 odst. 1 písm. g) zákona o silničním provozu ve spojení s § 20 odst. 1 písm. a) zákona č. 65/2017 Sb., je třeba uvést, že žalobce byl k podrobení se vyšetření vyzván nikoli výhradně proto,

že do jeho vozidla nastoupila slečna X, o které bylo z úřední činnosti hlídkujícím policistům známo, že je uživatelkou omamných a psychotropních látek. Tato skutečnost policejní hlídku vedla pouze k tomu, že žalobcovo vozidlo vyhodnotila jako zájmové a rozhodla se podrobit jeho řidiče silniční kontrole. K vydání výzvy ve smyslu § 5 odst. 1 písm. g) ve spojení s § 124 odst. 12 písm. h) zákona o silničním provozu však zasahující policisty vedlo chování žalobce, který byl při silniční kontrole nervózní, měl zarudlé oči, což policisté za dané situace logicky vyhodnotili tak, že žalobce jeví známky ovlivnění jinou návykovou látkou (srov. usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 10. 5. 2016, č. j. 2 As 146/2015-45, publ. ve Sb. NSS č. 3441/2016).

V. Závěr a náklady řízení

28. Na základě shora uvedené argumentace dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná, proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
29. O žalobě soud rozhodoval, aniž by v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. nařídil ústní jednání, když s takovým postupem soudu žalovaný souhlasil a žalobce ve stanové lhůtě svůj nesouhlas nevyjádřil.
30. Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 1 věta první s. ř. s., podle něhož účastník, který měl ve věci plný úspěch, má právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. V souzeném případě měl úspěch žalovaný správní orgán, ten náhradu nákladů řízení nepožadoval, ostatně mu ani žádné náklady nad rámec jeho běžné činnosti nevznikly, soud proto vyslovil, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den.

Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Liberec 3. května 2022

Mgr. Lucie Trejbalová v. r.
samosoudkyně